

GIERNY (2) *ai*

e jasne.

sg m A gierny (1). ◇ f N giernå (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Przymiotnik od „gra” ‘ćwiczenia cielesne, igrzyska’; przeznaczony do gier (2) :

*Wyrażenia: »gierna jata« (1): Theatrum, Plác do gier/ turniejów/ gońtw/ [...] wyfádzony/ gierna yátá álbo ízránki może być zwano. *Mqcz* 454a.*

*»gierny plac« (1): Velarium, Płótna álbo kołdry któremi gierny plac obwiefzano *Mqcz* 478b.*

AL